

Sygn. akt I C 70/18 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSAR Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2018 r. w Piszcu

sprawy z powództwa M. R.

przeciwko P. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego P. (...)z siedzibą w W. na rzecz powoda M. R. kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10.11.2017r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Nakazuje wypłacić z zaliczki zapisanej pod pozycją (...) sum depozytowych Sądu Rejonowego w Piszcu na rzecz P. (...) z siedzibą w W. kwotę 402,11 zł (czteryście dwa złote 11/100 groszy), zaś na rzecz M. R. kwotę 250,75 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych 75/100 groszy).

IV. Zasądza od powoda M. R. na rzecz pozwanego P. (...) z siedzibą w W. kwotę 219,05 zł (dwieście dziewiętnaście złotych 05/100 groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

M. R. wytoczyła powództwo przeciwko P. (...) z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 2 078,50 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 listopada 2017 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 23 kwietnia 2017 roku w wyniku kolizji drogowej uszkodzony został samochód marki S. (...) o nr rej. (...) wykorzystywany przez J. D.. Sprawcą szkody był obcokrajowiec, w związku z czym szkodę jako korespondent do spraw roszezeń likwidowało Towarzystwo (...) S.A. w W., natomiast pozew w takiej sytuacji należy kierować przeciwko P. (...). Poszkodowany w dniu 18 maja 2017 roku na czas naprawy uszkodzonego pojazdu wynajął od powódki pojazd zastępczy marki S. (...) o nr rej. (...) zobowiązując się do zapłaty czynszu najmu w wysokości 150 złotych netto za dobę. Po zakończeniu naprawy, w dniu 31 maja 2017 roku poszkodowany zwrócił pojazd zastępczy, a powódka wystawiła fakturę VAT na kwotę 2 398,50 złotych brutto, obejmującą czynsz najmu pojazdu w okresie odpowiadającym uzasadnionemu czasowi naprawy samochodu poszkodowanego, kiedy to pojazd ten znajdował się w warsztacie i nie był zdalny do użytku, tj. 13 dni.

Powódka wskazała, że wspólnie z poszkodowanym zgodnie ustalili, że zaspokojenie roszczenia powódki z tytułu zapłaty czynszu najmu pojazdu zastępczego nastąpi poprzez przewłaszczenie na rzecz powódki wierzytelności przysługującej poszkodowanemu względem ubezpieczyciela z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych po stronie sprawcy szkody. Powódka zwróciła się do korespondenta do spraw roszczeń o wypłatę uzasadnionych, w rozumieniu art. 361 § 2 k.c., kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie 2 398,50 złotych brutto przedstawiając mu dokumenty uzasadniające roszczenie. Korespondent uznał zasadność roszczenia, natomiast zakwestionował jego wysokość i wypłacił powódce kwotę 320 złotych brutto uznając, że uzasadniony był 4-dniowy okres najmu i stawka 80 złotych brutto za dobę. W związku ze stanowiskiem korespondenta, dochodzona przez powódkę kwota 2 078,50 złotych stanowi różnicę pomiędzy poniesionymi przez poszkodowanego kosztami wynajmu pojazdu zastępczego, a odszkodowaniem wpłaconym z tego tytułu przez korespondenta ($2\ 398,50\ \text{zł} - 320\ \text{zł} = 2\ 078,50\ \text{zł}$).

Nadto powódka podniosła, że dobową stawkę wynajmu pojazdu zastępczego klasy pojazdu wynajętego w wysokości 150 zł netto jest stawką rynkową. Poszkodowany ma możliwość skorzystania z wybranej przez siebie wypożyczalni pojazdów, o ile stosuje stawki wynajmu, które nie odbiegają rażąco od stawek występujących na rynku lokalnym poszkodowanego. O rażącym wygórowaniu stawki można mówić jedynie w sytuacjach, gdy stanowi ona krotność stawki stosowanej przez pozwanego. Powódka podkreśliła, że świadczy ona usługi wynajmu pojazdów zastępczych w formie bezgotówkowej, co stanowi najbardziej komfortowy – z punktu widzenia poszkodowanego – sposób likwidacji szkody. Pogląd, stosownie do którego poszkodowany pozbawiony własnego pojazdu miałby ponosić dodatkowe obciążenie związane z ponoszeniem tych kosztów, prowadziłby do przyjęcia błędnego i oderwanego od realiów życia codziennego założenia, że każdy przeciętny użytkownik dróg powinien posiadać rezerwę finansową na konieczność skorzystania z pojazdu zastępczego.

Pozwany P. (...) z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Pozwany nie kwestionował swojej legitymacji biernej w niniejszej sprawie. Zakwestionował natomiast roszczenie powódki w całości, jako nieudowodnione tak co do zasady, jak i wysokości, zarówno w odniesieniu do czasu trwania najmu pojazdu zastępczego, jak również wysokości stawki najmu za 1 dzień.

Pozwany podniósł, że pojazd poszkodowanego J. D. został uszkodzone w takim zakresie, iż możliwe było jego użytkowanie. Szkada została zgłoszona telefonicznie przez poszkodowanego w dniu 24 kwietnia 2017 roku. W toku tej rozmowy telefonicznej, pracownik (...) S.A. dążąc do minimalizacji rozmiaru szkody, wskazał poszkodowanemu, iż może on skorzystać z najmu pojazdu zastępczego organizowanego przez (...) S.A., a w przypadku nie skorzystania z tej oferty, musi liczyć się z obniżeniem dobowej stawki najmu do kwoty 80 złotych brutto dziennie. W związku z powyższym, po zgłoszeniu roszczenia przez powódkę, uznano za uzasadniony 4-dniowy okres najmu i stawkę 80 złotych brutto za dobę.

Pozwany podniósł, że zgodnie z treścią art. 16 ust. 2 ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, poszkodowany ma obowiązek dążenia do minimalizacji szkody. W niniejszej sprawie wierzyciel w sposób świadomy przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody, co czyni powództwo bezpodstawnym. Poszkodowanemu przy zgłoszeniu szkody zaproponowano najmem pojazdu zastępczego, tożsamego z wynajmowanym, po stawce zdecydowanie niższej od stawki, której dochodzi powódka. Oczywistym jest, że pozwany nie ma obowiązku poszukiwać najtańszej oferty, jednak można i należy wymagać od poszkodowanego minimalnych aktów staranności w odniesieniu do weryfikacji stawek najmu mimo, iż poszkodowany działa w przekonaniu o znikomym ryzyku poniesienia tych kosztów. W związku z powyższym, w ocenie pozwanego, koszt najmu pojazdu zastępczego przekraczający kwotę 80 złotych brutto nie pozostaje w związku ze szkodą.

Nadto zdaniem pozwanego, strona powodowa w żadnej mierze nie udowodniła, że technologiczny czas naprawy uszkodzonego pojazdu trwał 13 dni. Nie wykluczył, że najem pojazdu zastępczego trwał 13 dni, zaprzeczył jednak, aby

w zakresie przekraczającym technologiczny czas naprawy (4 dni), najem ten pozostawał w związku ze szkodą z 23 kwietnia 2017 roku.

Odnosząc się do roszczenia o odsetki, uwzględniając fakt, iż dopiero z chwilą doręczenia pozwu pozwany dowiedział się o zdarzeniu powodującym szkodę i o roszczeniu powódki, zdaniem pozwanego nie można przyjąć, by pozwany pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia w okresie, w którym nie wiedział o jego istnieniu, a wiedzę tę posiadało jedynie (...) S.A. W związku z tym, w przypadku uwzględnienia powództwa, pozwany wniósł o zasądzenie odsetek od dnia wyrokowania do dnia zapłaty.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 23 kwietnia 2017 roku w wyniku kolizji drogowej uszkodzony został samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...) kierowany przez J. D.. Sprawcą szkody był obcokrajowiec.

(okoliczności bezsporne)

Na skutek powyższej kolizji, w samochodzie osobowym marki S. (...) nie możliwe było zamknięcie klapy bagażnika, w związku z czym pojazd ten wymagał zabezpieczenia i nie można było z niego korzystać. Przybyli na miejsce funkcjonariusze policji uznali, że J. D. może uszkodzonym pojazdem dojechać do warsztatu naprawczego.

W dniu 24 kwietnia 2017 roku J. D. szkodę w pojeździe zgłosił telefonicznie Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.. (...) S.A. poinformował wówczas, że w przypadku unieruchomienia pojazdu i potrzeby skorzystania z pojazdu zastępczego, należy skontaktować się z infolinią (...) S.A., a wówczas zlecone zostanie zorganizowanie pojazdu zastępczego o podobnej klasie, co pojazd uszkodzony, na czas niezbędny do dokonania naprawy bądź zakupu nowego samochodu, natomiast w przypadku skorzystania z usług innej wypożyczalni, (...) S.A. zastrzega sobie prawo do weryfikacji i uznania celowych, ekonomicznie uzasadnionych kosztów najmu oraz dobowej stawki do kwoty 80 złotych brutto.

J. D. zadzwonił na infolinię (...) S.A. i poinformował, że zachodzi potrzeba skorzystania z pojazdu zastępczego i w związku z tym skorzysta z usług wypożyczalni w P. w granicach stawki czynszu najmu wskazanej przez (...) S.A.

(dowód: zeznania świadka J. D. k. 139-139v; stenogram z rozmowy telefonicznej przeprowadzonej 24.04.2017r. k. 82-83)

W dniu 18 maja 2017 roku J. D. zawarł z M. R. umowę najmu samochodu marki S. (...). W doręczonym J. D. odpisie umowy nie było wskazanej kwoty czynszu za jedną dobę najmu pojazdu, jednakże J. D. informował powódkę o maksymalnej stawce w wysokości 80 zł za dobę.

W dniu 31 maja 2017 roku J. D. odebrał samochód marki S. (...) z naprawy i zwrócił pojazd zastępczy.

Tego samego dnia M. R. wystawiła w ciężar poszkodowanego Fakturę nr (...) na kwotę 2 398,50 złotych brutto za najem samochodu marki S. (...) w okresie od 18 do 31 maja 2017 roku przy stawce czynszu wynoszącej 150 złotych brutto za dobę.

Jednocześnie pomiędzy J. D., a M. R. zawarta została umowa cesji wierzytelności z tytułu zwrotu kosztu najmu pojazdu zastępczego marki S. (...) w następstwie szkody komunikacyjnej z dnia 23 kwietnia 2017 roku.

(dowód: zeznania świadka J. D. k. 139-139v; odpis umowy najmu pojazdu zastępczego doręczony J. D. k. 136-137; faktura nr (...) k. 12; umowa cesji wierzytelności k. 13)

M. R. wezwała Towarzystwo (...) S.A. do wypłaty odszkodowania w wysokości 2 398,50 złotych brutto.

Decyzją z 23 czerwca 2017 roku Towarzystwo (...) S.A. przyznało i wypłaciło M. R. z tego tytułu kwotę 320,00 złotych brutto, uznając, że technologiczny czas naprawy uszkodzonego pojazdu, wobec braku unieruchomienia pojazdu wskutek zaistnienia zdarzenia ubezpieczeniowego, wyniósł 4 doby, i przyjmując stawkę 80,00 złotych brutto za dobę.

(okoliczności bezsporne; dowód: pismo z 23.06.2017r. k. 14-14v)

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności kolizji drogowej zaistniałej 23 kwietnia 2017 roku oraz istnienie legitymacji procesowej biernej po stronie pozwanego P. (...), pozostawały poza sporem.

Zgodnie z art. 19 ust. 3 w zw. z art. 123 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 473), za szkody będące następstwem wypadków, które miały miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i powstały w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych w państwach, których biura narodowe są sygnatariuszami Porozumienia Wielostronnego, poszkodowany może dochodzić roszczeń bezpośrednio od P. (...).

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie ma zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c.

W doktrynie spornym zagadnieniem jest, czy szkodą majątkową, o której mowa w art. 361 k.c., jest niemożność korzystania przez posiadacza pojazdu mechanicznego z tego pojazdu, spowodowana jego uszkodzeniem bądź zniszczeniem. Sąd podziela w tej kwestii stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie III CZP 5/11 - które także wcześniej było przyjmowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego - według którego poniesione przez posiadacza uszkodzonego pojazdu mechanicznego celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego stanowią szkodę majątkową, o której mowa w art. 361 § 2 k.c. Niemożność korzystania z pojazdu mechanicznego, jako składnika majątkowego niewątpliwie stanowi źródło szkody o charakterze niemajątkowym, polegającej na dyskomforcie spowodowanym niedogodnościami posiadacza pojazdu wynikającymi z niemożności korzystania z tego składnika majątkowego. Ponadto niemożność korzystania z pojazdu może być źródłem szkody o charakterze majątkowym wówczas, gdy spowoduje wydatki posiadacza uszkodzonego lub zniszczonego pojazdu na najem pojazdu zastępczego. Stratę w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. stanowią bowiem wydatki, które służą ograniczeniu negatywnych następstw doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia bądź zniszczenia rzeczy.

Niezależnie od sposobu naprawienia szkody przewidzianego w art. 363 § 1 k.c., powinno ono prowadzić do tego, aby poszkodowany był w takiej samej sytuacji majątkowej, w jakiej znajdowałby się, gdyby nie doszło do zdarzenia szkodzącego (vide m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 1 września 1970 r. w sprawie III CR 371/00, z dnia 3 lutego 1971 r. w sprawie III CRN 450/70, z dnia 20 lutego 2002 r. w sprawie V CKN 903/00 i z dnia 15 października 2010 r. w sprawie V CSK 78/10).

Reasumując, poniesione przez poszkodowanego i scedowane na powódkę koszty najmu samochodu zastępczego wchodzi w zakres szkody powstałej 23 kwietnia 2017 roku, a pozwany jest zobowiązany do ich sfinansowania.

Spór koncentrował się na ustaleniu wysokości dobowej stawki czynszu najmu samochodu zastępczego oraz na ustaleniu koniecznego okresu najmu.

Załączony do akt sprawy stenogram rozmowy telefonicznej z dnia 24 kwietnia 2017 roku pomiędzy konsultantem (...) S.A., a zgłaszającym szkodę poszkodowanym (k. 82), oraz spójne z tym zapisem zeznania świadka J. D. (k. 139-139v), co do których brak było podstaw, aby uznać je za niewiarygodne, potwierdzają jednoznacznie, że poszkodowany otrzymał ofertę najmu pojazdu zastępczego przy dobowej stawce najmu wynoszącej 80 złotych brutto. Jednocześnie został poinformowany, iż w przypadku skorzystania z usług innej wypożyczalni (o czym należy poinformować kontaktując się z infolinią), (...) S.A. zastrzega sobie prawo do weryfikacji i uznania celowych, ekonomicznie uzasadnionych kosztów najmu oraz dobowej stawki do kwoty 80 złotych brutto. J. D. zeznał, że z poczynionych przez niego ustaleń wynikało, że w P. można wypożyczyć samochód zastępczy przy wysokości dobowej stawki czynszu najmu wynoszącej 80 złotych brutto, dlatego zadzwonił na infolinię (...) S.A. i poinformował, że skorzysta z usług innej wypożyczalni w granicach umówionej dobowej stawki czynszu najmu (k. 139v). Świadek dodał, że w podpisanej przez niego umowie najmu nie było wpisanej dobowej stawki czynszu najmu, na potwierdzenie czego przedłożył kopię umowy najmu (k. 136).

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu przyjąć należy, że w związku z informacją przekazaną przez (...) W. S.A. J. D. umówił się z powódką na dobową stawkę czynszu najmu pojazdu zastępczego w wysokości 80 złotych brutto, co jest wiążące w niniejszej sprawie.

Powołany w sprawie biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej i wyceny ruchomości, A. S., w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził, że jeżeli przyjąć, iż samochód poszkodowanego na skutek zdarzenia powodującego szkodę nie był jezdny i został przekazany do warsztatu naprawczego w dniu 18 maja 2017 roku, w związku z czym nastąpiło wtedy zamówienie niezbędnych do naprawy części, po odebraniu których przystąpiono do naprawy, to całe postępowanie naprawcze powinno zakończyć się 29/30 maja 2017 roku, zatem zasadny jest wskazywany przez powódkę konieczny okres najmu. Jeżeli jednak przyjąć, że samochód poszkodowanego pomimo zdarzenia powodującego szkodę nadal był jezdny (a zdaniem biegłego był jezdny, na co wskazują zdjęcia uszkodzonego pojazdu) oraz uwzględnić powyższe postępowanie warsztatu naprawczego, to stwierdzić należy, że powyższy proces likwidacyjny został przeprowadzony mało profesjonalnie. Skoro pojazd był mobilny, a właściciel wcześniej dysponował kosztorysem (...) S.A., to pozostawienie pojazdu w warsztacie nie było konieczne, koszty i zakres naprawy można było ustalić wcześniej, jak również zamówić niezbędne części. Zatem pojazd mógł być pozostawiony do naprawy na czysto pojęty czas naprawy, czyli na 5 dni, po wcześniejszym pozyskaniu niezbędnych do naprawy części (k. 103-104).

Sąd podzielił opinię biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na jej uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Opinia sporządzona została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną.

Jednakże zdaniem Sądu, w oparciu o zeznania świadka J. D., złożone po sporządzeniu opinii przez biegłego, przyjąć należy, że na skutek zdarzenia powodującego szkodę, samochód marki S. (...) nie był jezdny. Świadek zeznał, że nie można było zamknąć klapy bagażnika, w związku z czym pojazd trzeba było zabezpieczyć, np. przed wodą lub osobami trzecimi, i nie można było z niego korzystać. Przybyli na miejsce szkody funkcjonariusze policji uznali, że uszkodzonym pojazdem można dojechać do warsztatu naprawczego (k. 139-139v).

Reasumując, Sąd uznał za zasadne przyznanie powódcie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 13 dni, przy przyjęciu dobowej stawki najmu w wysokości 80,00 złotych brutto. Tak ustalona wysokość kosztów najmu zgodna jest z ustną umową zawartą pomiędzy poszkodowanym, a (...) S.A., oraz w części z opinią biegłego.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów, uwzględniając wypłacone powódce odszkodowanie w kwocie 320,00 złotych, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 720,00 złotych ($13 \text{ dób} \times 80,00 \text{ zł} = 1040,00 \text{ zł} - 320,00 \text{ zł} = 720,00 \text{ zł}$) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10.11.2017r. do dnia zapłaty.

W zakresie żądania zasądzenia odsetek od powyższej kwoty, wskazać należy, że roszczenie o zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej tytułem odszkodowania jest, podobnie jak większość roszczeń deliktowych, uprawnieniem bezterminowym. Stosuje się więc do niego zasadę z art. 455 k.c., w świetle której świadczenie z tego tytułu powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania, przy uwzględnieniu rozwiązań szczególnych (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30.05.2014r. w sprawie VI ACa 1455/13). W tym przypadku jest to regulacja zawarta w przepisie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013, poz. 392), zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Sąd nie mógł wyjść ponad żądanie pozwu, dlatego zasądził odsetki od daty wskazanej przez powódkę, to jest od daty wytoczenia niniejszego powództwa – 10 listopada 2017 roku.

W pozostałej części Sąd powództwo oddalił, zaś o kosztach procesu, wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań pozwu, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c., biorąc pod uwagę wygranie sprawy przez powódkę w 35%. Na poniesione przez powódkę koszty procesu składa się kwota 900 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Pozwany natomiast wygrał sprawę w 65% i poniósł koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 złotych (brak bowiem dowodu uiszczenia opłaty od udzielonego pełnomocnictwa). Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 219,05 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu ($917 \text{ zł} \times 35\% = 320,95 \text{ zł}$; $900 \text{ zł} \times 65\% = 540 \text{ zł}$; $540 \text{ zł} - 320,95 \text{ zł} = 219,05 \text{ zł}$).

Koszty sądowe w sprawie wyniosły łącznie 851,14 złotych, w tym uiszczona przez powódkę opłata sądowa od pozwu w kwocie 104 zł oraz kwota 747,14 zł tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego. Obie strony wpłaciły zaliczki w kwocie po 700 zł na pokrycie wydatków związanych z opinią biegłego. Biorąc pod uwagę przegranie sprawy przez powódkę w 65%, a przez pozwanego w 35%, na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005r., Nr 167, poz. 1398 ze zm.) Sąd nakazał wypłacić z zaliczki zapisanej pod poz. 50001853037 na rzecz pozwanego kwotę 402,11 zł ($35\% \times 851,14 \text{ zł} = 297,89 \text{ zł}$; $700 \text{ zł} - 297,89 \text{ zł} = 402,11 \text{ zł}$), zaś na rzecz powódki kwotę 250,75 złotych ($65\% \times 851,14 = 553,25 \text{ zł}$; $804 \text{ zł} - 553,25 \text{ zł} = 250,75 \text{ zł}$).